

"אורות הפרשה"

עלון פרשת השבוע
כיתה קטנה אבל גדולה

בס"ד ◆ שבת קודש פרשת מקץ - חנוכה ◆ כ' טבת תשע"ג ◆ עלון מספר 17

זמני השבת - שעון חורף

מוצ"ש	הד"נ	ירושלים
17:16	16:01	ירושלים
17:17	16:16	תל אביב
17:19	16:17	באר שבע

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

הרב נועם צחור - עבודת המיזות

"וישראל אהב את יוסף מכל בניו, כי בן זקונים הוא לו" (בראשית לז:ג)

איש אחד שאל פעם את רבו כיצד הוא יוכל לתקן את מידותיו. חשב הרב רגע ואחר השיב: "בתורה מכונה יוסף בשם 'בן זקונים', ובעל הטורים (ר' יעקב בן אשר) פירש זאת כרמז לכך שיעקב לימד את יוסף תורה שבעל פה. (ובלשונו: זקנים כתיב, שמסר לו כל מה שקיבל מזקנים, שהם שם ועבר). נראה לומר שעומק כוונתו של בעל הטורים, היות והתורה שבעל פה מורכבת מהמשנה ומהפירושים עליה, המסודרים בשישה סדרי משנה, האות ז' במלה 'זקנים' מרמזת לסדר זרעים, הראשון בשישה סדרי משנה, העוסק בחוקים הקשורים לעבודת האדמה וכן בתפילות ובברכות. האות ק', האות השנייה במלה 'זקנים', מרמזת לסדר קדשים, החמישי בשישה סדרי משנה, העוסק בקורבנות ובעבודת המקדש. האות נ', השלישית במלה 'זקנים', מרמזת לסדר השלישי בשישה סדרי משנה, סדר נשים, העוסק באירוסין, נישואין, ושאר היבטים וצדדים של היחסים בתוך המשפחה. האות י', הרביעית במלה 'זקנים', מרמזת למלה 'ישועות', שלפי חז"ל (שבת לא ע"א) היא שם נוסף לסדר הרביעי בשישה סדרים, שהוא סדר נזיקין, העוסק כפי ששמו מרמז בדיני נזיקין, וסדר זה נקרא 'ישועות' משום שהוא מושיע את האדם מגזל, מהסגת גבול וכו'. האות האחרונה במלה 'זקנים', מ', מרמזת לסדר השני בשישה סדרי משנה, סדר מועד, העוסק בדיני שבת ובחגים השונים. והנה נמצא חסר יוסף סדר "טהרות".

ויש לשאול מדוע לא לימד יעקב אבינו את יוסף סדר זה? אלא ללמדו וללמדנו, שאת טהרת הלב וטהרת המעשה צריך האדם ללמוד ולתקן בעצמו, כי ישומו של הנלמד צריך לבוא לידי ביטוי מעשי על ידי האדם עצמו במסירות נפש ממש.

חנוכה שמח ומבורך בריבוי אורות הקודש לכם ולכל בני ביתכם

למשפחת כיתה ט/3 שלוחה ברכת שבת שלום

בתכונה רבה היתה נוהגת הדלקת נרות החנוכה של הצדיק ר' דוד מטאלנא זצוק"ל. מנורת החנוכה היתה של זהב טהור, ועשויה מעשה אמן, במלאכת מחשבת ואמנות נפלאה. החסידים היו מתאספים בחגיגות מיוחדת לבית הרבי, ושירות וזמירות קודש היו ממלאות את חללם של לילות החנוכה. פעם אחת, לביל ראשון של חנוכה, כשהרבי התכונן להדליק נר חנוכה, וכל החסידים עומדים צפופים סביבו, נגש הרבי לחסיד אחד ואמר לו: שמע נא: אשתך הלא גוצה היא, איך אתה נוהג כשאתה צריך לדבר עמה: האם אתה מרכין את עצמך אליה, או שהיא מגביהה עצמה אליך? ותיכף כשאמר את הדיבורים הללו, מבלי לחכות לתשובת האיש, פתח הצדיק ואמר את ברכות נר חנוכה והדליק את הנר. נתפלאו, גם אותו האיש וגם כל החסידים שהיו באותו מעמד, לדיבורים הסתומים והמוזרים הללו של הצדיק. ונתארח אז בבית הצדיק מטלנא קרובו, נכד אחיו, הצדיק ר' מרדכי דוב ז"ל מהרנייסטופול, וגם הוא, כמובן, עמד ביחד עם כל החסידים בשעת הדלקת הנרות של דודו הצדיק, וגם הוא שמע את שאלתו המוזרה של הצדיק לאותו חסיד וכשראה את תמיהתם של החסידים על כך, אמר להם הצדיק ר' מרדכי דוב: אני אפרש לכם את דברי דודי זקני הצדיק. בגמרא אמרו: "מעולם לא ירדה שכינה למטה מעשרה", אולם יוצא מן הכלל הזה הוא בשעת נר חנוכה, שהרי נר חנוכה מצותה לכתחילה דוקא למטה מעשרה טפחים סמוך לקרקע, והשכינה יורדת אז למטה מעשרה, ובכתבי האריז"ל כתוב, שזהו בסוד "איתתך גוצא גחין ולחיש לה". וזהו מה שרצה הצדיק לרמז ולהזכיר. למחר, בשעת הדלקת הנר השני, פנה שוב הצדיק מטאלנא לחסיד אחד, ואמר לו איזה דיבור בלתי מובן. ולקרובו הצדיק מהרנייסטופול פנה ואמר: הפעם כבר לא יעלה בידך כדאתמול. ונתפעל מאוד הצדיק מהרנייסטופול ז"ל מרוח הקודש של הטלנאי ז"ל.

ישנה מחלוקת ידועה בין בית שמאי לבית הלל כיצד להדליק את נרות החנוכה: לדעת בית שמאי, ביום הראשון מדליקים את שמונת הנרות, ובכל יום מורידים נר עד שביום השמיני מדליקים נר אחד בלבד. בית הלל לעומתם סוברים שביום הראשון מדליקים נר אחד ובכל יום מוסיפים נר עד שביום השמיני יש שמונה נרות. ויש לשאול, מה שורש המחלוקת בין בית הלל לבית שמאי? מסביר ה"שפת אמת": גם בית הלל וגם בית שמאי משתמשים באש כדי לנצח ולמגר את הרשעות מן העולם, אך האש מסוגלת לפעול שתי פעולות: האחת - להאיר, והשנייה - לשרוף. בית שמאי סברו שיש להילחם ברשעות באש שורפת, במלחמה ובזעם בוער, ואז, בתחילה משתמשים בשמונה נרות שהם כל עוצמת האש, וככל שהרשעות מתמעטות - אפשר להפחית את עוצמת האש. בית הלל לעומתם סוברים, כי את החושך יש לנצח באמצעות אור, ולכן יש להגביר את האור שבתוכנו בהתמדה ובעקביות עד שהחושך ייעלם לגמרי, לכן מתחילים עם נר אחד, ומוסיפים אורה בכל יום עד לנר השמיני. למדנו מהבעל שם-טוב כשיטת בית הלל: "את החושך לא מגרשים במקלות, אלא מוסיפים אור.

"שמירת הלשון" - הלכות לשון הרע, כלל ב, סעיף י"א

אם ישבו שבעת טובי העיר לדיון, והחליטו על פי רוב החלטה. אסור לאחד מטובי העיר שהתנגד להחלטה לספר שהוא היה בדעתו להיפך מההחלטה, אבל חבריו חלקו על דעתו והחליטו נגד דעתו, כיון שזה לשון הרע. ולא מדובר רק במקרה שהחליטו שלא לספר לאחרים מה היה בדיון שאסור, אלא אפ"ל לספר דרך רמז שהשומע יבין לבד שהוא בדעתו חלק על שאר טובי העיר, אסור. ואין הבדל בין לספר בעצמו, לבין אם חברו עמד עליו בקללות וגידופין על ההחלטה, בכל מקרה אסור לספר.

הודעות ועדכוניס

שבת פרשת מקץ – חופשת חנוכה
החזרה לישיבה – יום ראשון ג' טבת בשעה 10:40

הורים יקרים

ניתן להקדיש עלונים ושיעורים לע"נ קרוביכם ע"ה

שיעורים קבועים בפ"ש ובמוסר מועלים לאתר כל שבוע בימי חמישי. האנזה נעימה.

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד